

תת"ע 1316/11/18 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה נגד אלעאל באסל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 1316-11-18 מדינת ישראל נ' אלעאל באסל
תיק חיצוני: 14211701462

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מאשימה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
נגד	
נאשם	אלעאל באסל
	ע"י ב"כ עו"ד ג'ובראן מכלוף

החלטה

לפני בקשת הנאשם לביטול כתב אישום בטענת 'סיכון כפול'.

ואלה העובדות הצריכות לענין:

כנגד הנאשם הוגש ביום 2.11.18 כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה (בלתי מורשה כלל) בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ונהיגה ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, עבירות מיום 14.10.18.

על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 14.10.18 בשעה 18:35 נהג הנאשם באופנוע באום אל-פחם שכ ראס אלעיש, כשמעולם לא היה מורשה לנהוג, ומבלי שהיתה לו פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב.

בישיבה מיום 2.1.20 טען ב"כ הנאשם כי יש לבטל את כתב האישום מן הטעם שהנאשם הורשע בגין מעשה זה - הרשעה מספר 1 בגיליון הרשעות - והוטל על הנאשם קנס בסך 250 ₪, והקנס שולם, ועל כן לא ניתן להעמיד לדין את הנאשם בגין אותו מעשה פעמיים. עוד טען ב"כ הנאשם, כי אין באפשרותו להציג את הדו"ח ששולם, אלא אך גיליון הרשעות ממנו ניתן לראות שהנאשם הורשע בגין מעשה זה.

המאשימה בתגובתה מיום 27.1.20 התנגדה לביטול כתב האישום, וטענה כי הטענה דורשת זהות בין יסודות העבירה למעט היסוד הנפשי, ואילו בענייננו מדובר בשתי עבירות שונות, בעלות יסודות עובדתיים שונים.

בהחלטתי מיום 30.1.19 אפשרתי לב"כ הנאשם להגיב לתגובת המאשימה; וכן להגיש את הדו"ח נשוא הבקשה.

ביום 11.2.20 הגיש ב"כ הנאשם תשובה לתגובת המאשימה בצירוף העתק הודעת תשלום קנס, ממנה עולה, כי עוד בטרם הוגש כתב האישום בתיק דנן, ביום 14.10.18, הוא יום האירוע מושא כתב האישום, קיבל הנאשם הודעת תשלום קנס שמספרה 14118045021 (להלן: "הדו"ח"), בגין נהיגה באופנוע מבלי שחשב קסדת מגן בניגוד לתקנה 119(ג) לתקנות התעבורה. הדו"ח נרשם על ידי השוטר המצוין בכתב האישום ברשימת העדים ובנסיבות המתוארות בו נרשם: "בהיותי במשמרת נקראתי לצוות יסמ מנשה לסיוע במתן דוחות תנועה ישנם דוחות פעולה רלוונטים באירוע מספר 210. הנ"ל נהג ללא ר.ג. וללא קסדת מגן"; ובדברי הנהג נרשם: "אין לי רישיון ואין לי קסדה".

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם נשא בעונש שבבסיס הדו"ח, שהינו תשלום הקנס ורישום הנקודות שבצדו; וקיים זהות בין מעשה הנהיגה בגינו כבר הורשע לבין מעשה הנהיגה אשר מיוחס לנאשם בכתב האישום הנוכחי, ועל פי נוסח החוק אין להתחשב במחדל שבבסיס העבירה; ולפיכך הנאשם כבר הורשע בגין המעשה המיוחס לו בכתב האישום דנן, ועל כן יש להורות על ביטול כתב האישום.

דין

נפסק כי במקרה בו יסודות העבירות הם שונים, כאשר מדובר בעבירות שונות על אף שהתרחשו באותו אירוע, לא עומדת טענה של "סיכון כפול".

"ההלכה בעניין טענת 'כבר נשפטתי' ברורה וקובעת כי זו יכולה לקום רק במקום בו כוללת אחת העבירות את כל רכיבי העבירה השנייה, למעט היסוד הנפשי (ראו ע"פ 132/57 נכט נגד היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יא(2) 1544 (1957); וכן ע"פ 173/75 מדינת ישראל נגד יהושע בן-ציון פ"מ ל(1) 119, 139 (1975))." (רע"פ 5096/11 **אביעד ויסולי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.09.2011)).

ברע"פ 938/14 **דניאל עזאמי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.04.2014) הורשע המבקש לאחר הודאתו בעבירה של נהיגה בשכרות על פי בדיקת שתן. במקביל להליך זה, הוגש נגד המבקש כתב אישום נוסף, בגין אותו אירוע, המייחס לו עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו; שיבוש מהלכי משפט; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו; שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר. כתב האישום הוגש לאחר הרשעתו בעבירת הנהיגה בשכרות, וטרם מתן גזר הדין. נפסק כי:

"באשר לטענת 'הסיכון הכפול', דוקטרינה זו על משמעותיה, לרבות דמיונה לטענות 'כבר הורשעתי' ו-'כבר זוכיתי', נדונה בפסיקת בית משפט זה בעבר (ע"פ 244/73 רבר נ' מדינת ישראל, פ"ד כח(1) 798, 801-809 (1974) (להלן: עניין רבר); דנ"פ 532/93 מנינג נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(4) 25 (1993); ע"פ 5336/10 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.8.2012)). מבחינת למעלה מן הצורך, יצוין כי מטרתה של הדוקטרינה, המקובלת בשיטות משפט שונות, למנוע את הסיכון של העמדת נאשם פעמיים לדין בגין אותה עבירה, כאשר בהקשר 'הסיכון הכפול' נקבע כי הדגש הוא על העמדת נאשם בסכנת הרשעה (עניין רבר, בעמ' 808-809). בעניין רבר, הועמד אדם לדין פעמיים בגין שתי עבירות שונות באותו אירוע - 'נהיגה באוטובוס במהירות העולה על המהירות המותרת בדרך בין-עירונית', ו'גרימת מוות מתוך חוסר זהירות שאין עמו כדי רשלנות פושעת'. מן העבירה הראשונה זוכה, ואז הואשם בגין העבירה השנייה.

שם, קבע השופט אשר בהסתמכו על פסיקות קודמות כי כיוון שיסודות העבירות הם שונים, לא עומדות לצד המערער (שם) טענות של "סיכון כפול" ו-"כבר זוכיתי". על פי מבחן זה, לא עומדת למבקש טענת "סיכון כפול". כתב האישום הנוסף בעניינו של המבקש, אין בו כדי להעמידו ב"סיכון כפול" שהרי מדובר בעבירות שונות על אף שהתרחשו באותו אירוע.

בעניינו, הנאשם כאמור נהג ברכב מבלי שחבש קסדת מגן, בניגוד לתקנה 119(ג) לתקנות התעבורה ובגין נהיגתו נרשם לו הדו"ח. כתב האישום אשר הוגש בתיק דנן מייחס לנאשם עבירות של נהיגה ברכב כשהוא בלתי מורשה לנהוג (מעולם לא היה מורשה) ומבלי שהיתה לו פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב. יסודות העבירות הם שונים, כאשר מדובר בעבירות נפרדות ושונות, ורק היסוד של הנהיגה זהה בהן, על אף שהתרחשו באותו אירוע.

לפיכך, הבקשה נדחית.

נקבע להקראה ליום 22.3.20 בשעה 09:30.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"א שבט תש"פ, 16 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.